

বয়োবৃদ্ধ আছু নেতৃত্বৰ 'বাংলাদেশী' ৰাজহাঁহজনী !

■ বদন চন্দ্ৰ বৰফুকন

'আপুনি বয়স হৈলে বৃদ্ধি হৈবে ভাল' বুলি কথাত কোৱা হয়। কথায়ৰ আছৰ বয়োবৃদ্ধ নেতৃত্বৰ গাতে খাটে। যিমনে তেওঁলোকৰ ডাটি, চুলি পকিব লাগিছে, তালু তপা হৈছে, বিয়াবাৰু কৰাই বা নকৰাই, ল'ৰাৰ বাপেকী হৈ বা নহৈ, ককাদেউতা হোৱাৰ বয়সলৈ আগবাঢ়িছে, সিমনে তেওঁলোকৰ বুদ্ধি-বৃত্তিও সপ্তমত চৰিছে। আছু নেতৃত্বই বাৰুকৈ জানে যে সেই বুৰুও নাই আৰু সেই বুৰু-বুৰুকৰ দৰে সোণৰ কণীপৰা ৰাজহাঁহজনী মাৰি খাই পেলালেও নহ'ব। ৰাজহাঁহজনী জীয়াই ৰাখিব লাগিব, তাই সোণৰ কণী তেহে পাৰি থাকিব আৰু তাৰে ব্যৱসায় কৰি আছু নেতৃত্বয়ো সোণৰ অসম গঢ়িব পাৰিব।

অন্ততঃ 'বাংলাদেশী' সমস্যাটো জীয়াই থাকিলে আছু নেতৃত্বই সোণৰ ৰাজহাঁহ হওক, নহওক সোণৰ ৰাজ আসন এখন যে পাব পাৰে সেয়া তেওঁলোকে বাৰুকৈ বুজে। কাৰণ আছৰ প্ৰাক্তন সভাপতি প্ৰফুল্ল মহন্ত অসমৰ প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰী, আছৰ প্ৰাক্তন সম্পাদক ভূণ্ড কুমাৰ ফুকন অসমৰ প্ৰাক্তন গৃহমন্ত্ৰী; আছৰ আন এজন সভাপতি বৃন্দাবন গোস্বামী অসমৰ প্ৰাক্তন শিক্ষামন্ত্ৰী; আছৰ আন এজন সম্পাদক অতুল বৰা অসমৰ প্ৰাক্তন গড়কাপ্টানি মন্ত্ৰী; আছৰ আন এজন সভাপতি ললিত ৰাজখোৱাও অসমৰ প্ৰাক্তন মন্ত্ৰী... সেই কথা নগেন শৰ্মা, দিগেন বৰা... আৰু কতজনৰ ক্ষেত্ৰত খাটে। আছৰ এটা পৰ্যায়ৰ সভাপতি-সম্পাদক কাৰ্তিক হাজৰিকা, কেশৱ মহন্তও অগপ নেতা। সাংসদ; আছৰ তাৰ পাছৰ সময় এটাৰ সম্পাদক অতুল বৰা (কনিষ্ঠ)ও অগপৰ বিধায়ক, সৌ-সিদিনালৈকে আছৰ সভাপতিৰ পদ শুওৱা সৰ্বানন্দ সোণোৱালো যেতিয়া অগপৰ সাংসদ হ'ল গতিকে বৰ্তমানৰ বয়স-অতিক্ৰান্ত উপদেষ্টা, সভাপতি, সম্পাদকসকলনো বিধানসভামুৱা নহ'ব কিয়? তাতে বিধানসভা নিৰ্বাচনো আসন্ন আৰু হেন সময়তে বাংলাদেশী ৰাজহাঁহজনীয়েও পাৰক সোণৰ কণীটো।

ৰাজহাঁহৰ এই ৰাজনীতি অনুসৰি আছৰে 'আকৌ শৰাইঘাট'ৰ উদাত্ত আহান জনাইছে। ১৯৭৮-৮০ লৈ ছবছৰীয়া আন্দোলনৰ জৰিয়তে অসমৰ অৰ্থনীতি, শিক্ষাজগত, সাম্প্ৰদায়িক সম্বন্ধ সকলো থান-বান কৰি ক্ষান্ত নহৈ আছৰে আজি সুদীৰ্ঘ তিনিদশক পাছত পুনৰ বিদেশী খেদা আন্দোলনৰ আহান দিছে। তেনে আন্দোলনৰ বিৰোধিতা কৰাসকলক আগতীয়াকৈ বাংলাদেশীৰ দালাল আখ্যা দিয়া হৈছে। (বদন, ঘৰবিভীষণ আদি অভীধানবোৰৰ উদাৰ শিলাবৰ্ষণ আৰম্ভ হ'বলৈ চাগে আৰু বেছিপৰ নাই।) দিল্লীৰ মহান পৃষ্ঠপোষক বাজপেয়ী, আদৱানীহঁতক ধৰাশায়ী

কৰাৰ বাবে বাওঁপন্থীসকলৰ ওপৰত হোৱা তোলাৰ আৰু ইয়াতকৈ ভাল সুযোগ ক'ত পোৱা যাব। তাতে বিহাৰী-কাণ্ড হৈ যোৱাৰো কেইবামাহে হ'ল। বানপানীৰ মাজত কাৰো পিঠি বহলাব নোৱাৰি অলস হোৱা হাতত খজুৱতি উঠা স্বাভাৱিক।

ড. হীৰেন গোহাঁয়ে এই বিষয়ে অলপতে সঠিকভাৱেই আঙুলিয়াই দিছে: 'লোকসভাত কেন্দ্ৰীয় গৃহদপ্তৰৰ দায়িত্বশীল মন্ত্ৰীয়ে ঘোষণা কৰিছিল যে অসমত বাংলাদেশীৰ সংখ্যা চৌবিশ হেজাৰ তেতিয়া অসমত বৰ এটা প্ৰতিবাদ নহ'ল। কংগ্ৰেছীয়ে ফাঁকি মাৰেই বুলি সকলো মনে মনে থাকিল। কিন্তু ৰাজ্যসভাত সেই একেজন মন্ত্ৰীয়ে যেতিয়া এচাম লোকৰ 'মনপচন্দ' পঞ্চাশ লাখ বাংলাদেশীৰ কথা ঘোষণা কৰিলে, তেতিয়া এচাম দেশভঙ লোকে কিবিলি আৰু হাতচাপৰিৰে তাক সমৰ্থন জনালে।' (নতুন দিন ২০জুলাই ২০০৪)।

আজি পৰিসংখ্যাৰ জাগ্ৰালী খেলত সোমোৱাৰ মতলব আমাৰ নাই। আমোদ লভিছো এই কথা ভাবিহে যে ১৯৮০ চনতে অসম সাহিত্য সভাই অসমত বিদেশীৰ সংখ্যা ৫১ লাখ বুলিছিল (Eclipse in the East অসম সাহিত্য সভা, গুৱাহাটী ১৯৮০)- আজি সুদীৰ্ঘ ২৪ বছৰ পাছত দিল্লীৰ কংগ্ৰেছী মন্ত্ৰীয়েও একেই বাইক বুলিছে। সুন্দৰীসকলৰ যেনেকৈ বয়স নকমে নাবাঢ়ে, তেনেকৈ পঞ্চাশ লাখৰ পৰিসংখ্যাটোও দেখিছো কংগ্ৰেছ-আন্দোলনকাৰী দুয়োপক্ষ মিলি পকা কৰি পেলাইছে।

তৰ্কৰ খাতিৰত আজিলৈ ধৰি ল'লো, (কেৱল তৰ্কৰ খাতিৰত; কেৱল আজিৰ বাবে) হয়, অসমত পঞ্চাশ লাখেই বিদেশী আছে, পাছে আছৰ বুদ্ধিমান নেতৃত্ববৃন্দকে সুধিছো- এইসকলক খেদিবৰ বাবে এতিয়া কি কৰিব লাগিব? পুনৰ শৰাইঘাট? তৃতীয় শৰাইঘাট? তেনেহ'লে তেওঁলোকৰ মাজৰ লাচিত বৰফুকনজনে ওলাই আহি ৰাইজৰ আগত নিজকে ঘোষণা কৰক আৰু তৃতীয় শৰাইঘাটৰ নৈতিক দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰক। কাৰণ আছৰে ১৯৮৫ চনত গোলাঘাটত ৰাজনৈতিক অভিবৰ্তন পাতি গঠন কৰা অগপ দলক বিদেশী বিতাড়ন কৰিবলৈকে ৰাইজে দুবাৰকৈ ৰাজপাট দিছিল- সেই দুবাৰত তেওঁলোকে যি হাৰত বিদেশী খেদিলে সেই হাৰত পঞ্চাশ লাখ বিদেশী খেদিবলৈ ১৩,৩৩৩ বছৰ লাগিব (এই সংখ্যা শ্ৰেণীসংগ্ৰামৰ ১৬ পৃষ্ঠা চাওক) সোণৰ কণীৰ পৰা সোণৰ অসম জগিবলৈ ১৩,৩৩৩ বছৰ উমনি দিবলৈ অসমৰ ৰাইজ সাজুনে? ❀